

JÓB KÖNYVE 38-42.

*Ekkor megszólalt az ÚR a viharban, és ezt mondta Jóbnak:
Ki akarja elhomályosítani örök rendemet értelem nélküli szavakkal?
Övezd hát föl derekadat férfiasan! Én kérdezlek, te meg oktass engem!
Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem? Mondd el, ha tudsz valami okosat!
Tudod, ki szabta meg annak méreteit, vagy ki feszített ki fölötte mérőzsinórt?
Mire vannak erősítve oszlopai, vagy ki helyezte el sarokkövét,
amikor együtt vigadoztak a hajnali csillagok, és ujjongtak mind az istenfiak?*

Isten most a teremtésről mesél Jóbnak, a természetről beszél, és rámutat arra, hogy Jób erről nagyon keveset tudhat.

A hajnalcsillag szó gyakran az angyalokra utal. Például a Jelenések könyvének 13.-ik fejezetében, amikor a sárkányt levetették a mennyből, akkor a csillagok egyharmadát magával ragadta – mindez azokra az angyalokra utal, akik a sátánnal együtt elbuktak.

El tudjátok képzelni azt az időt, amikor Isten a földet teremtette és az angyalokat? A hajnalcsillagok együtt énekeltek, és ujjongtak az istenfiak, akik szintén az angyalok voltak. Jézus Krisztus Istennek egyszülött Fia, de az angyalokat is istenfiaknak nevezik.

Az Újtestamentumban ezt olvashatjuk
Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.

Milyen dicsőséges esemény lehetett az, amikor Isten megteremtette a földet! A továbbiakban erről beszél Isten Jóbnak:

*Ki zárta el ajtókkal a tengert, amikor buzogva elötört a föld gyomrából,
amikor felhőbe öltöztettem, és sűrű homállyal takartam be,
amikor határt szabtam neki, zárat és ajtókat raktam rá,
és ezt mondtam: Eddig jöhetsz, tovább nem! Ez ellene áll büszke hullámaidnak!
Lett-e parancsodra reggel, mióta élsz? Kijelölted-e a hajnalnak a helyét,
hogy szélénél fogva megragadja a földet, és lerázza róla a bűnösöket?
Formálódik, mint az agyag a pecsét alatt, és elötûnik a föld, mintha fel volna öltöztetve.
Így veszi el a bűnösöktől a világosságot, és összetöri a fölemelt kart.
Eljutottál-e a tenger forrásáig? Bejártad-e a mélység alját?
Föltárultak-e előtted a halál kapui? A halál árnyékának kapuit láttad-e?*

E fejezet második versében azt mondta Isten, hogy *ki akarja elhomályosítani örök rendemet értelem nélküli szavakkal?*

Isten azért fedtte meg Jóbot, mert olyan dolgokról beszélt, amelyekről semmit sem tud. Jób azt mondta, hogy bárcsak meghalhatna, mert ott a halálban minden nyugodt, nincs emlékezés, nincs gondolat, csak nyugalom. Ezért kérdezi meg Isten tőle, hogy *Föltárultak-e előtted a halál kapui? A halál árnyékának kapuit láttad-e?*

Ezért is hibás dolog, ha Jób szavainak nyomán be akarjuk bizonyítani, hogy a lélek tudat nélkül alszik a halál után.

*Megfigyelted-e a földet teljes szélességében? Mondd el mindezt, ha tudod!
Melyik út visz a világosság lakóhelyéhez, és hol a helye a sötétségnek?*

Hová bújik a sötétség, amikor este felkapcsolják a villanyokat? Pedig mindig ott van valahol, nagyon közel, mert csak annyit kell tegyünk, hogy lekapcsoljuk a villanyokat, és ismét visszajön.

*Vissza tudod-e vinni határai közé, ismered-e a házába vezető ösvényt?
Tudod te, hiszen akkor születted, napjaid száma igen nagy!
Eljutottál-e a hó raktárához? A jégeső raktárát láttad-e?*

Minden hópelyhelyben gyönyörű kincsek rejtőznek. Láttatok-e már felnagyított képet egy hópelyhelyről? Gyönyörű, geometriailag tökéletesen megtervezett, és nincs két egyforma a földön. Isten hihetetlenül változatosan teremtett meg mindent. Gondoljatok csak bele: vajon hány hópelyhely lehet egy hatalmas hóviharban? Sokszor egy kontinensnyi területet tud betakarni a hó. És ha azokat a hópelyheket egyenként mikroszkóp alá helyezzük, hihetetlenül gyönyörű, tökéletesen megtervezett mintákat láthatunk bennük – de egyetlen egy sem hasonlít egymáshoz.

Honnan tudhatta ezt Jób e könyv megírásakor? De aztán Isten még érdekesebbet mond:

A nyomorúság idejére tartogatom ezt, a harc és a háború napjára.

Hogy érti azt, hogy a havat és a jégesőt a háborúra tartogatta? A második világháború alatt, miközben az Egyesült Államok TNT-vel akarta ellátni a szövetséges csapatokat, az egyik TNT-t szállító hajó felrobbant. Ennek következtében Wiseman, egy zsidó tudós felfedezte, hogy ha a TNT-t jégbe csomagolják, akkor biztonságosan szállíthatóvá válik. Isten kijelentette, hogy a jeget a háború napjára tartogatta, de az ember igen későre jött rá erre.

Melyik útról oszlik el a világosság, és honnan árad szét a keleti szél a földön?

Most már tudjuk, hogy a fény spektroszkóp segítségével fénynyalábokra osztható. Isten mindezt akkor jelentette ki, amikor az embernek erről még fogalma sem volt.

*Ki ásott csatornát a felhőszakadásnak, és utat a mennydörgő viharfelhőnek,
hogy esőt adjon a lakatlan földre, az ember nem lakta pusztára,
hogy bőven megitassa a pusztát sivatagot, és zöldellő növényzetet sarjasszon?
Ki az apja az esőnek, és ki nemzette a harmatcseppeket?
Kinek a méhéből származik a jég, és az égből hulló darát ki nemzette?
Összesűrűsödnek a vizek, mint a kő, és befedik a mélység felszínét.
Össze tudod-e kötni a Fiastyúk szálait? A Kaszás-csillag köteleit meg tudod-e oldani?
Föl tudod-e kelteni időben az állatöv csillagait? Tudod-e vezetni a Nagymedvét fiaival együtt?*

A Fiastyúkot gyakran összetévesztik az amatőr megfigyelők a Kisgöncöllel. Csak a tél közepétől látható, és egy olyan csillagcsoportosulás, amelyet még a hét testvérnek is neveznek. Az Esthajnalcsillag a Kisgöncöl része, és igen tiszta éjszaka szükséges ahhoz, hogy ezt a csillag csoportot láthassuk az égen. Az asztrológusok szerint a Fiastyúk lehet a Tejútrendszer gravitációs központja, amely körül az egész csillagrendszerünk forog.

A Nagymedve egy rohanó csillag, amely 125.000 mérföldet tesz meg másodpercenként. Isten megkérdezi Jóbot, hogy elvállalná-e ennek a vezetését az égen?

*Ismered-e az ég szabályait? Talán te határozod meg uralmát a földön?
El tudod-e juttatni hangodat a felhőkig, hogy vízáradat borítson el téged?
Tudsz-e villámokat küldeni útjukra, és mondják-e neked: Itt vagyunk?
Ki adott bölcsességet a sötét felhőkbe, vagy a légi tüneményeknek ki ajándékozott értelmet?*

Isten teremtésének csodáiról beszél, bemutatja Jóbnak zseniális alkotómunkája eredményeit.

*Ki olyan bölcs, hogy meg tudja számlálni a fellegeket, és ki tudja kiüríteni az ég tömlőit,
ha megkeményedik a föld, mint az öntvény, és egymáshoz tapadnak a göröngyök?
Tudsz-e a nőstény oroszlánnak zsákmányt ejteni, ki tudod-e elégíteni az oroszlánkölykök éhségét,
amikor rejtekhelyükön lapulnak, és a bokrok között leshelyükön fekszenek?
Ki szerez eledelt a hollónak, amikor fiókái Istenhez kiáltanak, és kóvályognak, mert nincs mit enniük?
Tudod-e, mikor ellik a kőszáli zerge, megfigyelted-e, mikor borjazik a szarvas?
Megszámoltad-e, hány hónapig vemhesek, tudod-e, mikor ellenek?
Lefekszenek, megellik borjaikat, és megszabadulnak fájdaluktól.
Borjaik megerősödnek, felnőnek a legelőn, elszélednek, és nem térnek hozzájuk vissza.
Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, ki oldozta el a zebra kötelét?
A pusztát rendeltem otthonává, lakóhelyévé a szikes földet.
Kineveti a városi sokadalmat, nem hallja a hajcsár kiáltását.
A hegyeken keres legelőt, fölkiutat mindenféle zöld növényt.
Hajlandó-e szolgálni neked a bivaly? Ott hál-e jászolodnál?
Barázdába tudod-e fogni kötéllel a bivalyt, boronálja-e utánad a göröngyöket?
Bízhat-e benne, mivel nagy az ereje? Rábízhatod-e a munkádat?
Elhiszed-e róla, hogy behordja gabonádat, és szérűdre betakarítja?
A struccmadár vígan verdes szárnyával, nem gólyaszárny és -toll az!
A földön hagyja tojásait, és a porban költeti ki.
Elfelejtí, hogy a láb eltiporhatja, és a mezei vad eltaposhatja.
Fiaihoz oly mostoha, mintha nem is az övéi volnának. Nem retteg attól, hogy kárba vész fáradsága.*

Egyes madaraknak hihetetlen ösztönük van. Van egy olyan madár, amely az Aleutia-szigetektől Alaszkába repül, és ott kikölti fiókáit. Ki tette a fejébe, hogy 2000 mérföldnyi utat tegyen meg az óceán felett, és megérkezzen a szigetre? Miután kikölti a fiókáit Alaszkában, fogja magát és visszatér a szigetekre, de vajon honnan tudja, hogy e hatalmas vízrengeteg közepette, hol van az ő szigete. Mondhatnánk, hogy emlékezett arra az útra, ahol azelőtt már egyszer odarepült? De akkor ki vezeti azokat a fiókákat, akiket az anyjuk Alaszkában hagyott, mert ők csak a szüleik távozása után két héttel indulnak útnak? Ők sosem voltak ott azelőtt, mégis odatalálnak!

Isten azt kérdezi Jóbtól, hogy szerinted ki tette mindezt? Azt hiszed, hogy olyan bölcs vagy? Próbálkozhatsz, lássuk meddig jutsz vele?

A struccot sem érdekli, hogy a tojásait hova rakja le, mert nem sok esze van erre. Más állatokba pedig sokkal erősebb anyai ösztönt helyezett Isten.

*Te adsz-e erőt a lónak, te ruházod-e fel a nyakát sörénnyel?
Te ugráltatod-e, mint egy szöcskét? Büszke horkantása félelmetes.
Kapálja a csatateret, örvend erejének, és nekirohan a fegyvernek.
Neveti a rettegést, nem remeg, nem fordul vissza a kard elől.
Csörög rajta a tegez, csillog a lándzsa és a kopja.
Dübörögve, reszketve dobog a földön, nem marad veszteg, ha zeng a kürt szava.*

Nyerít, valahányszor megszólal a kürt, már messziről megérzi a harcot, a vezérek dörgő hangját és a harci zajt.

A te értelmed műve az, hogy szárnyra kel az ölyv, és kiterjeszti szárnyait dél felé?

A te parancsodra száll-e magasan a sas, és rakja magasan a fészket?

Kősziklán lakik, ott tanyázik, a sziklafokon és a bérctetőn.

Onnan kémlel ennivaló után, messzire ellátnak szemei.

Fiókái vért szívnak, és ahol sebesültek vannak, ott terem.

Szólott az ÚR, és ezt mondta Jóbnak:

Mit perlekedik a Mindenhatóval az akadékoskodó? Aki Istennel akar vitatkozni, feleljen neki!

Hát nem nevetséges? El tudjátok képzelni, hogy valaki kioktassa Istent? Milyen ostoba lehet egy ilyen ember! Pedig én is sokszor megpróbáltam: „Istenem, én ezt így látom, és szerintem ezt így kellene csinálnod.” Annyira ostoba voltam, hogy azt hittem kioktathatom Őt, és utána azon mérgelődtem, hogy nem követi az utasításaimat!

Sajnos vannak olyan emberek akik ezt még tanítják is: hogyan mondjuk meg Istennek, hogy mikor, mit és pontosan hogy csináljon, mert meg kell csinálja, ha a megfelelő utasításokkal látjátok el Őt. Isten kezéből az ember kezébe helyezik az ember sorsának irányítását. „Te vagy a saját sorsod kovácsa.” Ez nagyon veszélyes dolog.

Jób pedig felelt, és ezt mondta az ÚRnak:

Bizony, könnyelmű voltam! Mit felelhetnék neked? Kezemet a számra teszem.

Egyszer beszéltem, de ezután nem szólok, vagy ha kétszer: többé nem teszem.

Az ÚR válaszolt Jóbnak a viharból, és mondta:

Övezd csak föl derekadat férfiasan! Én kérdezlek, te meg oktass engem!

Semmivé akarod tenni az én igazságomat? Bűnösnek mondasz engem, hogy te lehess igaz?

Gondolkozatok csak el egy pillanatra ezen, mert gyakran mi magunk is ebbe a hibába esünk: elítéljük Istent azért, hogy mi tűnjünk igaznak. „Vajon hogy tehetett Isten velem ilyen dolgot?” Mert ugye annyira tiszta, jó és igaz vagyok, hogy ezt nem érdemeltem meg... Nagyon veszélyes így gondolkodni.

Van-e olyan karod, mint az Istennek? Tudsz-e olyan hangon mennydörögni, mint ő?

Ékesítsd föl magad fenséggel és méltósággal, öltözz ékességbe és pompába!

Önts ki dühös haragodat, láss meg minden gögöst, és alázd meg!

Láss meg minden gögöst, és igázd le, tipord el a bűnösöket, ahol csak vannak!

Ásd el valamennyit a föld alá, zárd el őket rejtett helyre!

Akkor még én is dicsérlek téged, mert megsegített a jobbod.

A következőkben egyes fordítások szerint az elefántról beszél, a 25.-ik verstől kezdve pedig a leviatánról, amelyről nem tudják pontosan, hogy mi lehet. Egyesek szerint korkodil, de lehet, hogy sárkány, vagy viziló.

Ki tudod-e fogni horoggal a krokodilt, le tudod-e szorítani a nyelvét kötéllel?

Tudsz-e kákát húzni az orrába, át tudod-e fúrni kampóval az állát?

Fog-e sokat könyörögni neked, vagy beszél-e hozzád szelíden?

Köt-e veled szövetséget, hogy fogadd fel állandó szolgáltnak?

Játszadozhatsz-e vele, mint a madárral, és megkötheted-e leánykáid kedvéért?

Alkudozhatnak-e rajta a cimborák, osztozkodhatnak-e rajta a kereskedők?

Teletűzdelheted-e nyársakkal a bőrét, és halászószigonnyal a fejét?

Nyúlj csak hozzá, majd nem gondolsz többé a harcra!

Mindezen szavakkal Isten azt mutatja meg, hogy Jób nem sok hatalommal rendelkezik a természet fölött. Isten alkotta a természetet, és az ember elég kiszolgáltatottan áll a természet előtt is, hát még Isten előtt.

A 42.-ik fejezetben:

Felelt Jób, és ezt mondta az Úrnak:

Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékom, amelyet meg ne valósíthatnál.

A Biblia az mondja, hogy Jézusnak nem volt szüksége arra, hogy mások mondják meg neki, hogy mi van az emberben: mert ismerte az embert, és azt is ami az emberben van.

Egyetlen gondolatot sem lehet elrejteni Isten előtt.

A Biblia szerint egy napon Isten megítéli majd minden gondolatunkat, hisz Isten látja az ember szívének minden gondolatát.

Nem elsősorban a cselekedeteink alapján, hanem a motivációink alapján fognak megítélni minket. Lehet, hogy sok jó dolgot teszel, de hibás indítékból. Jézus azt mondta, hogy „semmit ne tegyetek az emberek előtt színlelésből”, azért, hogy az emberek igaznak mondjanak titeket.

Helytelen dolog azért tenni a jót, mert az emberek dicséretét áhítozzuk. A motivációinkat fogja Isten megítélni, és tűzpróba által fogja megítélni tetteinket – sok tettünk fog elégni, akár a fa, széna és szalma, a megmaradókért pedig jutalmat fogunk kapni. Tetteink nagy része, amelyeket rossz motivációból tettünk, nem fogja kiállani a tűz próbáját.

Ki merné elhomályosítani az örök rendet tudatlanul? Azért mondtam, hogy nem értem. Csodálatosabbak ezek, semhogy felfoghatnám.

Hallgass meg, hadd beszéljek! Én kérdezlek, te pedig oktass engem!

Csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak.

Dicsőséges az a nap az életünkben, amikor Isten a fejünkben a szívünkbe költözik, amikor a tudásból megtapasztalás lesz. „Hallottam, hogy emberek beszéltek Rólad, és is beszéltem Rólad, de Istenem, olyan dolgokról beszéltem, amiket nem láttam, nem értettem. De most látlak Téged.” Mekkora különbség az, amikor a szemeink megnyílnak, és látni kezdik Istent.

„Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátták Istent.” Milyen jó, amikor megnyílnak lelki szemeink, és valódi lelki megtapasztalásban lesz részünk Istennel az életünkben. Ekkor kezdjük megérteni az Írásokat, és egy teljesen új dimenzió tárul fel előttünk, amikor a Lélek által újjá születünk. Nemcsak hallunk már Istenről, hanem fel is fogjuk Őt. Ennek következtében fogjuk felfedezni önmagunkat is, és ezért

Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.

Dániel szólt arról, hogy amikor meglátta Isten dicsőségét a kinyilatkoztatás által, akkor minden, ami jó volt Dánielben, mind csúnyává változott.

Amikor Péter meglátta Jézust, azt mondta: „távozz tőlem, Uram, mert bűnös ember vagyok.” Ézsaiás pedig így szólt, amikor meglátta az Urat: „Jaj nekem, bűnös ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között élek.” Amikor meglátod Istent, akkor érted meg igazán azt, hogy kicsoda vagy te.

Gyakran azt mondják az emberek magukra, hogy „elég rendes ember vagyok”, de amikor meglátják Istent, akkor térdre borulnak, és irgalomért esedeznek. Amikor olyan bűnösként látom önmagam, mint

ahogy Isten lát engem, akkor már többé nem csapom be magam azzal, hogy magyarázatot keresek. De mindez előtt először Istent kell meglássam.

Miután az ÚR mindezeket elmondta Jóbnak, így szólt az ÚR a témáni Elifázhoz: Haragra gerjedtem ellened és két barátod ellen, mert nem beszéltek rólam olyan helyesen, mint szolgám, Jób. Azért vegyetek hét bikát meg hét kost, menjetek el szolgámhoz, Jóbhoz, és mutassatok be égőáldozatot magatokért! Szolgám, Jób pedig imádkozzék értetek. Mert csak rá való tekintettel nem szégyenítlek meg benneteket, hiszen nem beszéltek rólam olyan helyesen, mint szolgám, Jób.

Isten egyáltalán nem szereti, ha téves dolgokat terejesztenek róla, és azt sem, ha az Ő nevében olyanokat mondanak, amiket Ő nem mondott. Sokan terjesztenek téves elméleteket Istenről, és ez egyáltalán nem tetszik Istennek.

El is ment a témáni Elifáz, a súahi Bildád és a naamáji Cófár, és úgy jártak el, ahogyan az ÚR megmondta nekik. És az ÚR újból kegyelmesen tekintett Jóbra.

Az ÚR jóra fordította Jób sorsát, miután Jób imádkozott barátaiért, és kétszeresen visszaadta az ÚR Jóbnak mindazt, amije volt.

Elment hozzá minden férfi- és nőrokona, és minden régi ismerőse, és együtt étkeztek vele házában. Részvétellel vigasztalták azért, hogy olyan sok bajt bocsátott rá az ÚR. Adott neki mindegyik egy pénzt és egy aranykarikát.

Az ÚR pedig jobban megáldotta Jóbot azután, mint azelőtt. Lett neki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer igás ökre és ezer szamara.

Lett még hét fia és három leánya is.

Első leányát Jemimának, másodikat Keciának, harmadikat Keren-Happúknak nevezte el.

Országszerte nem voltak olyan szép nők, mint Jób leányai. Apjuk nekik is adott örökséget fiútestvéreikkel együtt.

Ezután Jób még száznegyven esztendeig élt, és meglátta fiait és unokáit negyedízigen.

Öregeen halt meg Jób, az étellel betelve.

Ha Jób valóban Ábrahámmal egyidőben élt, akkor 180 éves kor igen normálisnak számított, abban az időben. Maga Ábrahám is ennyi ideig élt az özönvíz után két generációval.

Jób története a fájdalom, szenvedés témáit feszegette, hogy vajon miért szenvednek az igazak, és miért van az, hogy az istentelenek gyakran jólétben élnek. Végül nem kapunk tiszta és világos választ ezekre a kérdésekre.

Az igazak gyakran szenvednek, betegek lesznek, és nem tudjuk az okokat. Istenfélő emberek is meghalnak fiatalon, és ennek okait sem ismerjük. A bűnösök gyakran bőségben élnek, erre sem tudjuk az okokat.

Mivel nem tudjuk az okokat, ezért nem szabadna téves következtetéseket levonni, ahogy Jób tette. Nem éri meg hogy igaz életet élj – ez volt Jób egyik hibás következtetése. Azt kell szem előtt tartásuk, hogy a „jelenlegi szenvedéseinket nem lehet összehasonlítani azzal a hatalmas dicsőséggel, amely ránk vár akkor, amikor Jézus eljön értünk.” És ez örökkévaló lesz!

Nagyon fontos, hogy sose felejtsük el: amikor Isten velünk bármit tesz, akkor mindig az örökkévalóság szemszögéből közelít meg mindent. Én azonban csak a mátt és a holnapot látom, és gyakran a jelenlegi kényelmemmel, bőséggemmel törődök, de Isten az én örökkévaló nyugalمامat és örökkévaló áldásaimat tartja szem előtt!

Lehet, hogy most vannak olyan dolgok az életedben, amelyekben elbukhatsz, és ezek lehúzhatnának a pokolba téged. Isten az Ő szeretete miatt azt szeretné, hogy örökké vele lehess, ezért aztán elveszi azt, amiről tudja, hogy eltérítene téged arról az ösvényről, amelyet Ő jelölt ki számodra.

Nem azért van mindez, mert nem szeret, vagy mert haragszik rád, nem is azért, hogy megbüntessen téged. Ő a te örökkévaló jólétedet tartja szem előtt, amelyet sokkal jobban ismer, mint te, és ismeri a gyengeségeidet, a körülötted levő világot, és megpróbál megvédeni a dolgoktól.

Emlékszem, hogy amikor a fiaim kicsik voltak, akkor el voltak bűvölve attól, amikor borotválkozni láttak. Amikor pengét cseréltem a borotvámban, akkor megpróbálták megfogni a pengét, de én ráütöttem a kezükre, és azt mondtam, hogy nem játszhatnak azzal.

- - De akarunk játszani azzal, apu.
- - Nem lehet.
- - Gonosz vagy, apa.

Pedig nem voltam gonosz, csak ismertem a veszélyeket, ők pedig nem. Nekik ez érdekes játéknak tűnt, de nem tudták, hogy a kezüket elvághatja a penge. Én tudtam, és ezért tiltottam meg nekik.

Azt hiszem, hogy gyakran haragunkban kiáltunk Istenre, hogy adja meg nekünk, amit akarunk. De Isten tudja, hogy ez megsebezhet, elpusztíthat minket, mert Ő mindig az örökkévalóság szemszögéből tekint ránk, azért nem értjük a jelenlegi kényelmetlenségünket, nélkülözéseinket, de Isten látja előre a következményeket.

Ha mindezt észben tartjuk, akkor nem fogunk felháborodni, amikor látjuk, hogy az istentelenek bővülködnek, mert tudjuk, hogy egy pillanat alatt fognak elpusztulni. Nem fogunk kétségbe esni, amikor valami nagy nehézségben lesz részünk, mert tudni fogjuk, hogy Isten dolgozik az életünkben egy sokkal nagyobb célért.

Ezért olvassuk, hogy „hogyan tekintünk örömmel, amikor a nehézségek jönnek”, mert ebből tudjuk, hogy Isten dolgozik bennünk, és szeret minket. Jobb, ha most tisztít meg a tűz, hogy aztán megmaradhasson valami a munkálkodásomból, minthogy egy pillanat alatt mindent felemésszen a tűz.

Isten szeret titeket, és az örökkévalóságodat veszi figyelembe, amikor bennetek dolgozik.

Istenem, köszönjük, hogy örökkévalóságra készítesz elő bennünket, és bocsásd meg a panaszainkat, a hibáinkat, és az ostoba vádaskodásunkat ellened. Mindezek csak a saját éretlenségünk, értelmi hiányunk miatt van. Segíts, hogy megismerjük útjaidat, és vezess a Te ösvényeiden, hogy mi is az örökkévalóságot lássuk Jézus nevében.

47 perc